

Άρχιμ. Ἀθανασίου Ἀναστασίου

Προηγούμενου Ἱ.Μ. Μεγάλου Μετεώρου

Ἅγια Μετέωρα 17 Ἰουνίου 2025

«Ἡ παραλαβή καί ἡ χρήση τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καί τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητος μᾶς εἰσάγουν σέ μία ἀμαρτητική βιοθεωρία ἐθελούσιας ὑποδούλωσης στήν καθοδήγηση, χειραγώγηση, ἐνοχοποίηση καί ποινικοποίηση τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, ἀντίθετα πρὸς τίς προδιαγραφές τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας».

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ (Π.Α.) καί τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητος ἀπὸ τὴν ἐλληνική πολιτεία ἀποτελεῖ μία σημαντική ἐξέλιξη στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὸ κράτος διαχειρίζεται τὴν ταυτοποίηση τῶν πολιτῶν. Παράλληλα μὲ τίς ποικίλες τεχνικές, νομικές καί διοικητικές παραμέτρους, ὑπάρχουν καί οἱ βαθύτερες διαστάσεις αὐτῆς τῆς ἀλλαγῆς. Τό παρόν κείμενο θά ἐπιχειρήσει, σὺν Θεῷ, νά ἀναδείξει κάποιες ἀπὸ τίς πνευματικές, θεολογικές καί ἀνθρωπολογικές ἐπιπτώσεις πού συνεπιφέρει ἡ καθολική καί ὑποχρεωτική ἐφαρμογή τοῦ Π.Α. καί τῆς ἠλεκτρονικῆς παρακολούθησης.

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νά μὴν σιωπήσουμε. Εἶναι καθῆκον μας νά ἐκφράσουμε τὴν ἱερατική καί μοναχική μας συνείδηση, τὸν διαχρονικό ἀγιοπνευματικό λόγο τῶν Ἀγίων Πατέρων, τὸν αὐθεντικό καί ζωντανό λόγο τῶν συγχρόνων διακριτικῶν γερόντων μας καί ὅλων ὅσοι παραμένουν πιστοὶ στήν παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας

καί πορεύονται «ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσι». Εἶναι καθήκον μας νά ἀναλάβουμε τό μερίδιο τῆς προσωπικῆς μας εὐθύνης, ἀλλά καί τῆς εὐθύνης μας ἔναντι τῶν πνευματικῶν μας τέκνων καί πολλῶν πιστῶν, πού μᾶς ἐμπιστεύονται τήν ἀγωνία, τήν ἀνησυχία καί τήν ἀντίθεσή τους στά τεκταινόμενα.

Μία ἀντίθεση πού ἐκφράζεται μέσω πολυάριθμων διαμαρτυριῶν, ἀναφορῶν, ἀποφάσεων, ἀνακοινώσεων, κειμένων, ψηφισμάτων, ἄρθρων, ἐπιστολῶν, δημοσιευμάτων, συζητήσεων πού παρήχθησαν ἀπό κληρικούς, μοναχοὺς, φορεῖς καί συλλόγους.

Σκοπός μας δέν εἶναι, σέ καμμία περίπτωση, νά ἐνσπείρουμε τόν πανικό ἢ νά παραστήσουμε τούς «προφήτες», ἀλλά νά ἐνημέρωσουμε μέ βάση καί τά νεώτερα δεδομένα καί νά συμβάλουμε στήν καλλιέργεια τῆς καλῆς ἀνησυχίας καί τοῦ ὁμολογιακοῦ φρονήματος. Καταθέτουμε, ἀπλά, τήν ἀνησυχία, τόν προβληματισμό μας, καθώς καί τήν ἄρνησή μας νά συνομολογήσουμε τήν ὑπαγωγή καί τήν ἐθελούσια δέσμευσή μας στό ἀντίχριστο ἠλεκτρονικό δεσμωτήριο καί τόν συσχηματισμό μας μέ τήν ἀποστασία τῆς ἐποχῆς μας.

Τό αὐτεξούσιο

Ἡ ψηφιακή ταυτοποίηση καί ἡ ἀριθμοποίηση τοῦ προσώπου ἐγείρουν σοβαρά θεολογικά ζητήματα. Στήν Ὁρθόδοξη παράδοση, τό πρόσωπο δέν ταυτίζεται μέ κάποιον ἀριθμό ἢ λειτουργική μονάδα τοῦ κράτους, ἀλλά εἶναι μία ἀνεπανάληπτη ὄντοτητα, φορέας τῆς θείας εἰκόνας. Ἡ μετατροπή τοῦ ἀνθρώπου σέ ἀριθμό, ἰδίως μέσω συστημάτων ψηφιακῆς παρακολούθησης, ἀντιστρατεύεται τῇ θεόσδοτη ἐλευθερία, τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου καί προσβάλλει τήν ἱερότητα καί μοναδικότητα τοῦ προσώπου. Δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά ἓνα τεχνικό ἢ διοικητικό ζήτημα, ἀλλά γιά ἀλλοίωση τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ αὐτεξουσίου, ὅπως αὕτη διατυπώνεται στήν ὀρθόδοξη θεολογία, συνιστᾷ θεμέλιο τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Τό αὐτεξούσιο εἶναι πραγματικά μοναδική καί μεγαλειώδης δωρεά τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας πρὸς τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νά ἐξουσιάζει τόν ἑαυτό του, νά ἐπιλέγει ἐλεύθερα καί ἀβίαστα τόν τρόπο τῆς ζωῆς του καί τῆς δραστηριότητάς του.

Ὁ ἄνθρωπος ἔλαβε ἀπό τόν Θεό τό χάρισμα τῆς ἐλεύθερης βούλησης. Ἐλαβε δηλαδή στά χέρια του τό πηδάλιο τῆς ἐλευθερίας του. Μέ τό χάρισμα αὐτό θά μπορούσε νά κινηθεῖ πρὸς τήν καλή ἀλλοίωσή του, πρὸς τό «καθ' ὁμοίωσιν», τήν κατὰ χάριν θέωσή του δηλαδή, ἀξιοποιώντας τή σύμφυτη μέ τή φύση του θεία Χάρη. Θά μπορούσε, ὅμως, μέ τήν αὐτεξούσια κίνησή του νά ἐπιλέξει καί τή διακοπή τῆς κοινωνίας του μέ τόν Θεό καί ἐπομένως τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν σκοπό τῆς δημιουργίας του.

Ὁ Πανάγιος Τριαδικός Θεός μας χαρίζοντας στόν ἄνθρωπο τό αὐτεξούσιο, τοῦ παρέχει τή δυνατότητα καί τό δικαίωμα ὅχι μόνον νά Τόν ἀρνεῖται, ἀλλά καί νά Τόν ὑβρίζει καί νά Τόν βλασφημεῖ! Πρέπει ἀπό μόνος του ὁ ἄνθρωπος, ἐλεύθερα καί ἐκούσια, νά θέλει νά ἀγαπᾷ τόν Θεό, νά θέλει νά σωθεῖ. Γι' αὐτό καί οἱ Ἅγιοι

Πατέρες της Ἐκκλησίας μας χαρακτηρίζουν τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου καί ὡς ἰσόθεο, φυσικά κατὰ χάριν. «Ἰσόθεον γάρ ἔστι τό αὐτεξούσιον»^[1], μάς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης.

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Καθηγητής Δογματικῆς κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, «Δημιουργώντας ὁ Θεός ἐλεύθερο (αὐτεξούσιο) τόν ἄνθρωπο στέρησε τήν δυνατότητα καί στόν διάβολο νά ἀσκεῖ βία ἐπάνω στόν ἄνθρωπο. Ἔτσι μόνο μέ τήν πειθῶ ἢ τόν δόλο [ὄχι ἀναγκαστικά] μπορεῖ ὁ πονηρός διάβολος νά ἐπηρεάσει τήν θέληση τοῦ ἀνθρώπου καί νά τόν κάνει κοινωνό τῆς ἀποστασίας του»^[2].

Τό αὐτεξούσιο δέν εἶναι ἀπλῶς μία ψυχολογική ἢ κοινωνική ιδιότητα, ἀλλά δῶρο θεϊκό, πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τό κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν. Ὅπως ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ἔτσι καί τό αὐτεξούσιο εἶναι ἀμετάκλητο καί ἀμετακίνητο, «ἀμεταμέλητα γάρ τὰ χαρίσματα καί ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ»^[3] (διότι τὰ χαρίσματα καί ἡ κλήση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετάκλητα).

Τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου δέν μπορεῖ νά τό ἀφαιρέσει κανεῖς ἐπίβουλος. Μπορεῖ, ὅμως, κάποιος μέ πάσης φύσεως πανουργίες καί μηχανορραφίες νά πειθαναγκάσει, νά ἐξαναγκάσει, νά συσκοτίσει καί τελικά νά πλανήσει τόν ἄνθρωπο, ὥστε νά ἀποδεχθεῖ εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκουσίως (ἢ ἐξ ἀνάγκης) τήν ὑποταγή του σέ βλάσφημα καί ἀντίθεα κελεύσματα καί νομοθετήματα, πού στόχο ἔχουν τόν περιορισμό τῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅποιαδήποτε προσπάθεια περιορισμοῦ αὐτῆς τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας, ὅπως ἡ ὑποχρεωτική ἀποδοχή ἑνός ἀριθμητικοῦ προσδιορισμοῦ (Π.Α.) καί τῆς ἡλεκτρονικῆς ταυτότητας ἐπιχειρεῖ νά ὑπονομεύσει, νά περιστείλει καί τελικῶς νά χειραγωγήσει τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἐπιβολή τοῦ Π.Α., πού θά συνοδεύει κάθε πολίτη σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς δημόσιας καί ἰδιωτικῆς του ζωῆς, μετατρέπει τήν ἡλεκτρονική ταυτότητα σέ πολυεργαλεῖο καταστρατήγησης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί φαλκίδευσης τῶν ἐλευθεριῶν, παραπέποντας στή θεοποίηση τῆς πληροφορίας καί τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης καί ἀνοίγοντας διάπλατα τόν δρόμο στόν μετανθρωπισμό.

Τό φαινόμενο τοῦ μετανθρωπισμοῦ (transhumanism), μέ τήν προώθηση τῆς τεχνολογικῆς ἀναβάθμισης τοῦ ἀνθρώπου, βρίσκεται σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθόδοξη θεώρηση γιά τόν ἄνθρωπο. Ἡ εἰσαγωγή τεχνολογικῶν παρεμβάσεων στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου συνιστᾷ σοβαρή ἀπειλή κατὰ τῆς ἱερότητας τῆς ἀνθρώπινης ὑπόστασης. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἀντικείμενο βιοτεχνολογικοῦ πειραματισμοῦ, ἀλλά πρόσωπο προορισμένο γιά κοινωνία μέ τόν Δημιουργό καί Θεό του. Σκοπός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἁγιασμός του, δηλαδή ἡ κατὰ χάριν θέωσή του.

Στόν ἀντίποδα τοῦ δημιουργικοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ οἱ σύγχρονες τεχνολογικές παρεμβάσεις μάς εἰσάγουν καί μάς δεσμεύουν σέ ἓνα ἀνελεύθερο, ἀντίθεο καί ἀντίχριστο σύστημα μέ ποικίλες πνευματικές προεκτάσεις καί συνέπειες.

Βλασφημία

Ἡ ἐκούσια καί συνειδητή ἀντιστράτευση στό δημιουργικό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ συνιστᾷ βλασφημία κατὰ τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας. Τέτοιες περιπτώσεις βλασφημίας ἀποτελοῦν οὐσιαστικά ἡ νομοθέτηση τοῦ Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ (ἄρθρο 11 τοῦ ν. 4727, ΦΕΚ 184 Α - 23/9/2020) καί τῆς ἠλεκτρονικῆς-ψηφιακῆς ταυτότητας (Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση 3021/19/84, ΦΕΚ Β' 5328/7-9-2023). Κι αὐτό, διότι ὄχι μόνο διαστρέφει καί ἀμφισβητεῖ, ἀλλὰ καί ἀντιστρατεύεται μέ περισσὴ ἔπαρση καί ἀλαζονεῖα τόν ἴδιο τόν Δημιουργό μας, περιφρονώντας τὴ μέγιστη δωρεὰ Του, τὴ θεία δωρεὰ τοῦ αὐτεξουσίου. Πρόκειται γιὰ πραγματικὴ ἀχαριστία πρὸς τόν Οὐράνιο Πατέρα μας· γιὰ ἀνταρσία καί ἀνυπακοή πρὸς τὸ θέλημά Του· γιὰ παραβίαση καί καταπάτηση τῶν προδιαγραφῶν τῆς δημιουργίας μας, βάσει τῶν ὁποίων μᾶς ἔπλασε ὁ Πάνσοφος Δημιουργός μας.

Ἡ διαρκὴς, ὅμως, συστηματικὴ καί στοχευμένη θεσμοθέτηση ἀντίχριστων νομοθετημάτων ἀποτελεῖ σταθερὴ ἐπιλογή τοῦ σύγχρονου ἀντίθεου καί ἀντίχριστου πολιτικοῦ συστήματος, πού ἐθίζει τοὺς ἀνθρώπους σέ ἕναν ἀνάλογο τρόπο ζωῆς, πού θά φαντάζει πλέον μονόδρομος γιὰ τόν καθένα.

Μία ἀκραία ἐκδήλωση, ἀλλὰ καί ἡ τραγικότερη, αὐτῆς τῆς βλάβης πολιτικῆς εἶναι ἡ πρόσφατη ψήφιση τοῦ νόμου γιὰ τόν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων (Ν. 5089/2024, ΦΕΚ Α' 27). Ὑποστήκαμε, δυστυχῶς, οἱ Ἕλληνες καί αὐτὴ τὴ μέγιστη ντροπὴ, νὰ θεσμοθετηθεῖ ἡ παρά φύσιν ἀμαρτία μέ νόμο τῆς Πολιτείας. Ἕνα νόμο πού δυστυχέστατα τόν ἐπικύρωσε καί τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Ὁλομέλεια ΣτΕ 30/5/2025), προσθέτοντας στό δικαίωμα τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τὴν υἱοθεσία παιδιῶν(!). Δυστυχῶς, ἔχουμε τὸ τραγικὸ προνόμιο νὰ εἴμαστε ἡ πρώτη ὀρθόδοξη χώρα πού νομοθέτησε τόν πολιτικὸ γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων καθὼς καί τὸ δικαίωμα υἱοθεσίας παιδιῶν.

Εἶναι πραγματικά τραγικὸ ὅτι οἱ ἐμπνευστές καί θεσμοθέτες τῶν ἀνίερων αὐτῶν νόμων ξεπέρασαν ἀκόμη καί τοὺς Σοδομίτες καί Γομορρίτες καθὼς καί τοὺς κατοίκους στὴν ἐποχὴ τοῦ Νῶε. Διότι ὅλοι ἐκεῖνοι, παρότι ἦσαν ὑπόδουλοι στὰ σαρκικά πάθη τους καί κυρίως στὰ παρά φύσιν ἀμαρτήματα, δέν τόλμησαν, ὅμως, νὰ τὰ νομιμοποιήσουν καί νὰ τὰ θεσμοθετήσουν μέ κάποιον θρησκευτικὸ ἢ πολιτικὸ νόμο.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος, Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως ἀποτυπώνει μέ τόν πλέον χαρακτηριστικὸ καί ἀποκαλυπτικὸ τρόπο καί ἀναδεικνύει τὴ βαθιὰ σύνδεση μεταξύ τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό καί τῆς συμπεριφορᾶς του στὴν κοινωνία. Κατὰ τόν Ἅγιο Νεκτᾶριο, ἡ βλασφημία δέν εἶναι μόνο προσβολὴ πρὸς τόν Θεό, ἀλλὰ καί ἔνδειξη ἠθικῆς κατάπτωσης πού ἐπηρεάζει τὴν κοινωνικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς λέγει συγκεκριμένα ὁ Ἅγιος:

«Ὁ βλάσφημος... ἡρνήθη τό πρὸς τόν Θεόν καθῆκον αὐτοῦ, ἡρνήθη τό κῦρος τοῦ θείου νόμου καί ἐγκατέλιπεν αὐτόν, ὑβρίσας καί νόμον καί νομοθέτην... Πῶς ὁ τὰ

θεῖα ἐκφασίῃς θέλει σεβασθῇ τὰ ἀνθρώπινα; Πῶς θέλει ἐκπληρώσει καθῆκον πρὸς τὴν κοινωνίαν ὁ τό ὕψιστος τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων παραλιπῶν;»^[4].

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐπισημαίνει ὅτι ὁ βλάσφημος εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν κοινωνία, διότι ἡ καρδιά του ἔχει πωρωθεῖ καὶ ἔχει χάσει τὴν εὐαισθησία τῆς συνείδησης, καθιστῶντας τον ἱκανό γιὰ κάθε κακουργία. Ἄν κάποιος δέν σέβεται τὸν Θεό, πῶς μπορεῖ νὰ σεβαστεῖ τοὺς ἀνθρώπους; Ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τὸν Θεό ὁδηγεῖ σὲ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ἡ πνευματικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζει ἄμεσα τὴ συμπεριφορὰ του στὴν κοινωνία. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό καὶ ἡ περιφρόνηση τοῦ θείου νόμου ὁδηγεῖ σὲ ἠθικὴ ἀποσύνθεση καὶ κοινωνικὴ ἀνευθυνότητα.

Καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος τονίζει γιὰ τοὺς βλασφήμους τὰ ἑξῆς: «Ὁ μὲν ἀμαρτάνων παραβαίνει νόμον, ὁ δὲ βλασφημῶν, εἰς αὐτὴν ἀσεβεῖ τὴν θεότητα»^[5]. Γι' αὐτό καὶ οἱ θεσμοθέτες ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνίερων καὶ ἀντίθεων νομοθετημάτων ἀσεβοῦν καὶ βλασφημοῦν τὸν Πανάγιο Τριαδικό Θεό μας.

Ἡ ἄνεση καὶ ἡ βία ὡς ἐργαλεῖα ἐπιβολῆς

Ὅπως ἔχουν ἐπισημάνει πολλοὶ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, παλαιοὶ καὶ σύγχρονοι, βασικό σημεῖο πνευματικῆς παράλυσης καὶ πτώσης εἶναι οἱ ἀνέσεις. Ἡ ἄνεση ἀσκεῖ μία ιδιόμορφη βία καὶ ἀποσυνθέτει τὴν πνευματικὴ μας ὑπόστασι· τμηματικά ἢ συστηματικά ἡ ἄνεση παραλύει τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ καὶ αὐτό ὁδηγεῖ σὲ εὐκολότερες πτώσεις καὶ ἐκ-πτώσεις τῆς πίστεως. Ὄταν ὁ χριστιανὸς ἀποδυναμωμένος πνευματικά, συναντᾷ καὶ τὴ βία τῆς ἐξουσίας, πολὺ εὐκόλα ὁδηγεῖται σὲ συμβιβασμούς καὶ παραδίδεται στὴν ἀλλοίωση τῆς συνειδήσεώς του καὶ τῆς πίστεώς του.

Ἡ ἄνεση σὲ συνδυασμό μὲ τὸν φόβο δημιουργοῦν ἰσχυρὴ καὶ διαρκὴ ψυχολογικὴ ἐξάρτηση στὴν ὁποία βασιζονται ὅλα τὰ συστήματα ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων. Αὐτός εἶναι καὶ ὁ λόγος πού ὅλες οἱ κυβερνήσεις μᾶς ὑπόσχονται καὶ μᾶς παρέχουν συνεχῶς πλεῖστες ὅσες ἀνέσεις καὶ εὐκολίες σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς, κυρίως στὸν τεχνολογικό καὶ ψηφιακό, ἀπὸ τίς ὁποῖες δέν θὰ μπορούμε νὰ ἀποδράσουμε. Ὁ φόβος καὶ ἡ ἐξάρτηση προκαλοῦνται ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς στέρησης, ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ πονέσουμε ἢ νὰ ὑποβληθοῦμε σὲ κάποια δοκιμασία. Ἡ αἴσθησις ὅτι μπορεῖ νὰ μὴν ἀπολαύσουμε ὅσα ἐπιθυμοῦμε ἢ ὅτι θὰ ἀπωλέσουμε αὐτά στὰ ὁποῖα εἴμαστε προσκολλημένοι ἢ ὅτι θὰ ἐκδιωχθοῦμε, μᾶς προκαλεῖ ἔντονο καὶ διαρκὴ φόβο καὶ ψυχολογικὴ βία. Ὅλες αὐτές οἱ παρεχόμενες καὶ ἐπιβαλλόμενες ἀνέσεις στίς ὁποῖες ἐθιζόμαστε καὶ ἀπὸ τίς ὁποῖες δέν διανοούμεστε κἂν νὰ ἀπεγκλωβιστοῦμε, μᾶς εἰσάγουν σὲ ἕναν μονόδρομο ἀπὸ τὸν ὁποῖο τελικὰ ἀδυνατοῦμε νὰ ἐπιστρέψουμε.

Γι' αὐτό καὶ σύγχρονοι ἐνάρετοι καὶ διακριτικοὶ γέροντες τονίζουν ὅτι «Ὁ Χριστός, ἡ Παναγία καὶ οἱ ἅγιοι στενοχωροῦνται πολὺ καὶ δέν θέλουν νὰ πάρουμε οὔτε Προσωπικό Ἀριθμὸ οὔτε ἠλεκτρονικὲς ταυτότητες».

Ἡ παραλαβὴ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας δέν συνιστοῦν

βεβαίως τή μεγάλη καί όριστική πτώση τοῦ χάραγματος. Άγιογραφικά καί πατερικά ΜΟΝΟ τό χάραγμα εἶναι ἡ ΠΤΩΣΗ, πού μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό καί τήν Αἰώνιο Βασιλεία Του τελειωτικά καί ἀνεπίστροφα. Τό χάραγμα θά δοθεῖ μόνο μέ τή συγκατάθεσή μας πού θά ἰσοδυναμεῖ μέ ξεκάθαρη ἄρνηση τοῦ Θεοῦ. Ὁ προσωπικός ἀριθμός καί οἱ ἡλεκτρονικές ταυτότητες εἶναι βέβαια πτώσεις, πού μποροῦν, ὅμως, νά ἱατρευθοῦν μέ εἰλικρινή καί ἔμπρακτη μετάνοια. Πῶς, ὅμως, μποροῦμε νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά προλάβουμε νά μετανοήσουμε, πρίν ἔλθει ὁ θάνατος, καθώς κανείς δέν γνωρίζει πόσο θά ζήσει καί ἂν θά ἔχει χρόνο νά μετανοήσει.

Ἡ ἐπέλαση τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, χωρίς ὅρους καί ὅρια, μέ ἀπρόβλεπτα ἀποτελέσματα καί συνέπειες στή ζωή τῶν ἀνθρώπων· ἡ συνεχῆ παρακολούθηση, βαθμολόγηση, ἀξιολόγηση τοῦ ἀνθρώπου μέ βάση τό μοντέλο τῆς Κίνας· ἡ ἐπιβολή ποινῶν καί εἰδικῶν συμπεριφορῶν δημιουργοῦν μία συνθήκη ἐξαναγκασμοῦ ἀπό τήν ὁποία πολύ δύσκολα θά μποροῦμε νά ἐξέλθουμε.

Τό ἴδιο δύσκολο ἕως ἀδύνατο θά εἶναι νά ἀπεγκλωβιστοῦμε καί νά ἀπεξαρτηθοῦμε ἀπό τήν ψυχοφθόρο συνήθεια τῶν ὑπερβολικῶν ἀνέσεων καί τεχνολογικῶν εὐκολιῶν μέ μοιραία συνέπεια οἱ προδρομικές αὐτές πτώσεις νά μᾶς ὀδηγήσουν τελικά στή μεγαλύτερη καί ἀνεπανόρθωτη πτώση τοῦ χάραγματος.

Κατά συνέπεια, ὁ προσωπικός ἀριθμός καί ἡ ἡλεκτρονική ταυτότητα δέν εἶναι μία ἀπλή πτώση, πού συγχωρεῖται μέ μία τυπική ἐξομολόγηση. Ἡ μετάνοια ἀπαιτεῖ θλίψη, στενοχωρία καί ἀποκατάσταση τῆς πτώσης, πράγμα πολύ δύσκολο ἕως ἀκατόρθωτο. Δέν εἶναι εὐκολο νά ἀφήσει κανείς τίς πάμπολλες ἀνέσεις καί διευκολύνσεις πού τοῦ παρέχει τό σύστημα καί νά ἐπιστρέψει στήν πτωχεία, τήν ἀφάνεια, τίς δυσκολίες καί νά τεθεῖ ἐκτός τοῦ κοινωνικοῦ σώματος.

Ὁ ἐνάρετος καί διακριτικός μακαριστός γέροντας Μελέτιος Κυραλάκης (ἐκοιμήθη στίς 7 Δεκεμβρίου τοῦ 2024 σέ ἡλικία 96 ἐτῶν), ὁ πρώην ἐρημίτης ἀγιορείτης μοναχός, σέ συνάντησή μας στίς 9 Ἰουλίου 2024 μᾶς ἔλεγε ὅτι: «Ὁ προσωπικός ἀριθμός καί ἡ ταυτότητα εἶναι δίδυμα· ὁποῖος θά πάρει τόν ἀριθμό θά πάρει καί τήν ταυτότητα. Ἡ ταυτότητα εἶναι σκλαβιά καί βαρβαρότητα πού θά τήν ἐπιλέξει κανείς μόνος του».

Ἡ παραλαβή καί ἡ χρήση τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καί τῆς ἡλεκτρονικῆς ταυτότητας μᾶς εἰσάγουν σέ μία ἀμαρτητική βιοθεωρία ἐθελούσιας ὑποδούλωσης στήν καθοδήγηση, χειραγώγηση, ἐνοχοποίηση καί ποινικοποίηση τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, ἀντίθετα πρὸς τίς προδιαγραφές τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας.

Γι' αὐτό καί ἀρνούμαστε ἐκ τῶν προτέρων τήν εἴσοδό μας στό συγκεντρωτικό, ὀλοκληρωτικό, ὀλέθριο, ἀντίθεο καί ἀντίχριστο αὐτό σύστημα. Ἀρνούμαστε ἐξ ἀρχῆς ὁποιαδήποτε δέσμευση καί παγίδευσή μας σέ μία ἀδιέξοδη καί θανάσιμη πνευματικά πορεία ἀπό τήν ὁποία δέν θά ἔχουμε τή δύναμη καί τή δυνατότητα νά ἐξέλθουμε. Ἀρνούμαστε νά προχωρήσουμε σέ ὀλισθηροῦς μονόδρομους χωρίς ἐπιστροφή· ἀρνούμαστε νά γίνουμε ὄργανα τῶν ἀντίθεων δυνάμεων τῆς σύγχρονης ἀποστασίας· ἀρνούμαστε τίς μεθοδεῖες τῆς Νέας Ἐποχῆς, τῆς Παγκοσμιοποίησης καί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Ἀρνούμαστε, τέλος, τήν ἐθελούσια ἐκχώρηση τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας μας καί τή μετατροπή μας ἀπό πρόσωπα μέ ὄνομα σέ ἀπρόσωπους ἀριθμούς. Ὁ διάβολος μισεῖ τό Ἅγιο Βάπτισμα καί τό ὄνομα πού παίρνει ὁ κάθε χριστιανός. Μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα ἐκθρονίζεται ὁ διάβολος πού ἐμφωλεύει στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί εἰσέρχεται καί ἐγκαθίσταται τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ταυτόχρονα ὁ κάθε χριστιανός ἀποκτᾷ προσωπικό φύλακα καί συνοδό ἄγγελο. Μέ τό χριστιανικό δέ ὄνομα, τό ὄνομα τῆς Παναγίας ἢ τῶν Ἀγίων, ὁ κάθε χριστιανός ἀποκτᾷ καί προστάτη Ἅγιο πού εὐχεται καί μεσιτεύει γιά τή ζωή του καί τή σωτηρία του.

Δυστυχῶς, σήμερα, πολλοί ἄνθρωποι συζοῦν χωρίς θρησκευτικό γάμο καί δέν βαπτίζουν τά παιδιά τους. Πρόκειται γιά μία τραγική συνήθεια, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ξεκινήσει καί αὐξάνεται γεωμετρικά, προσφέροντας πολύ μεγάλη χαρά καί ἱκανοποίηση στόν διάβολο.

Κατά τόν Ἅγιο Νεκτάριο, «Ὁ βλάσφημος εἶναι ἐπίορκος, διότι ἠθέτησε τήν ἐν τῷ βαπτίσματι ὁμολογίαν του, ὑποσχεθείς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι συντάσσεται αὐτῷ [τῷ Χριστῷ]· ὁ βλάσφημος ἠρνήθη τόν Χριστόν!»^[6].

Ἄς μήν λυπήσουμε τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας, τήν Παναγία μας καί τούς ἁγίους μας. Ἄς πράξουμε, μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, τό πρέπον πού εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν προσωπικό ἀριθμό καί τήν ἠλεκτρονική ταυτότητα μέ ὅποια θυσία καί ὅποιο κόστος. Ὁ Κύριός μας, βλέποντας τήν ὁμολογία μας, θά φροντίσει ὁ ἴδιος, ὡς στοργικός Πατέρας, γιά τά παιδιά Του.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἅς θυμηθοῦμε τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, τόν σωτήρα τοῦ γένους μας: «Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζονται. Αὐτά τά δύο ὅλος ὁ κόσμος νά πέση, δέν ἔμπορεῖ νά σᾶς τά πάρη, ἐκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας»^[7].

Ἄς μήν τά ἐκχωρήσουμε, λοιπόν, καί ἅς ἐκφράσουμε τήν ἀντίστασή μας μέ τήν χάρη, τήν εὐλογία καί τήν δύναμη τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας καί τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου καί τῶν μυριάδων Ἀγίων μας, μέ ἥρωικό καί ὁμολογιακό φρόνημα, προσευχή καί μετάνοια.

Καί ἐπιτέλους ἅς βροντοφωνάξουμε παντί σθένει καί πάσῃ δυνάμει στά βλάσφημα καί ἀπάνθρωπα σχέδιά τους, τήν πιό ὁμορφη, τήν πιό ἐνδοξη, τήν πιό ἥρωική ἑλληνική λέξη: **ΟΧΙ !!!**

ΟΧΙ στόν Προσωπικό Ἀριθμό

ΟΧΙ στή νέα ἠλεκτρονική ταυτότητα

ΟΧΙ στή Νέα Τάξη Πραγμάτων

Μέγα τό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος

^[1] Ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης, *Εἰς τοὺς κοιμηθέντας*, G.N.O. IX.1, σ. 54.1-10, ΕΠΕ 10,

σελ. 182-183. Μετάφραση: Ἐπειδὴ δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὅμοιος μέ τόν Θεό καί μακάριος, τιμημένος μέ τό αὐτεξούσιο (γιατί ἡ αὐτεξουσιότητα καί ἡ ἐλευθερία εἶναι ιδιότητες τῆς θείας μακαριότητος)... Ἄν δηλαδή ἀποspoῦσε τήν ἀνθρώπινη φύση μέ τήν βία καί τόν καταναγκασμό ἀπό ὅ,τι τῆς ἄρесе, ὅταν εἶχε ὁρμήσει σύμφωνα μέ τήν αὐτεξούσια κίνησή της σέ πράγματα ἀνεπίτρεπτα, τό γεγονός θά ἦταν ἀφαίρεση τοῦ ἐξαίρετου ἀγαθοῦ καί ἀποστέρηση τῆς ἰσόθεης τιμῆς (γιατί τό αὐτεξούσιο εἶναι ἰσόθεο).

[2] Ὁμιλία στούς φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Holy Cross, τῆς Βοστώνης, Η.Π.Α., τό ἔαρινό ἐξάμηνο τοῦ 2005

[3] Ρωμ. 11, 29

[4] Ἀγίου Νεκταρίου, *Μελέτη περί βλασφημίας*, Ἄπαντα, τόμ. Ε΄, Ἰ. Μ. Ἀγ. Τριάδος Αἰγίνης, Ἀθήναι 2011, γραμμή 1061-1067, σελ. 143

[5] Μεγάλου Ἀθανασίου, *Ἐπιστολή πρὸς τόν αὐτόν Σεραπίωνα ὁμοίως περί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος*, PG26, 653B, στό ἁγ. Νεκταρίου, *Μελέτη περί βλασφημίας*, ὁ.π., γραμμή 1115-1117, σελ. 146

[6] Ἀγίου Νεκταρίου, *Μελέτη περί βλασφημίας*, ὁ.π., γραμμή 1039-1042, σελ. 143

[7] Ἀγ. Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ, *Διδαχή Δ΄*